

cessitatem defendendi REOS imponit, id potissimum obseruabimus,

REO

ולא היה יורד משם כל היום כולו אם יש ממש בדבריו שומעין לו ואפילו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות שומעין לו ובלבד שיש ממש בדבריו: אם נמצאו לו זכרות בטרורו ואם לאו מעבירין אותו למהר היו מזדוגין זוגית זוגית היו ממעטין במאכל ולא היו שותין יין כל היום ונותנין ונושאים כל הלילה ולמחרת משכימין ובאין לבירת דין המזכה אומר אני מזכה ומזכה אני במקומי והמחייב אומר אני מחייב ומחייב אני במקומי המלמד חיבה מלמד זכרות אבל המלמד זכרות אינו יכול לחזור וללמד חובה טעו בדבר שני סיפרי הדיוטין מזכירין אותו אם מצאו לו זכרות פטרוהו ואם לאו עומדין למנין י"ב מזכין וי"א מחייבין זכאי שנים עשר מחייבין ואחד עשר מזכין ואפילו אחד עשר מזכין ואחד מחייבין ואחר אומר איני יודע ואפילו עשרים ושנים מזכין או מחייבין ואחד אומר איני יודע יוסיפו הדיוטין עד כמה מוסיפין שנים שנים עד שבעים ואחד שלשים וששה מזכין ושלשים וחמשה מחייבין זכאי שלשים וששה מחייבין ושלשים וחמשה מזכין דנין אלו כנגד אלו עד שיראה אחד מן המחייבין דברי המזכין

Et postea quoque introducunt alterum testium explorantesque sunt illum, si horum relata inter se consentire comperiantur; initium in suffragiis colligendis ab absoluentibus capiunt; si quidam e testibus dicat, est mihi, uel habeo aliquid, ut doceam, illum esse innocentem, aut unus e discipulis sapientum id est Candidatis dicat, est mihi, uel habeo aliquid, quo demonstrarem, eum esse criminis reum, illum filere iubent: si autem quidam e discipulis dicat, habeo aliquid ut probem, hunc esse insontem, illum promouent, atque inter se ipsos confidere mandant, neque descendens est ab illo loco toto die, omnesque si quid certi in uerbis ipsius est, audiunt illum. Et si ipse quoque reus dicat, habeo aliquid quo demonstrarem, me ipsum esse innocentem, audiunt eum, dummodo solidi quid in uerbis ipsius est. Si illum iustum esse inueniunt, eum liberum dimittunt, sin minus, illum iudicare differunt in crastinum diem, con-

iu-